

RUBRIEKTITEL

VORMSEL

Zaadjes van geloof, hoop en liefde

Rijkelijk werden tijdens de vormselviering zaadjes in het hart van onze 27 vormelingen gestrooid. Het was een be-geesterende viering met veel interactie tussen voorganger en aanwezigen. Vormheer deken Patrick Maervoet riep tijdens zijn homilie op tot dankbaarheid, blijheid en dienstbaarheid. Om die dankbaarheid gestalte te geven, kregen de ouders van hun vormeling een dikke knuffel. Blijheid is niet altijd evident maar getuigt van de Paashoop die we als christenen koesteren. En een helpende hand komt altijd van pas, we hoeven het niet ver te zoeken. Deken Patrick gaf het voorbeeld van een vormeling die een armsteun bood aan haar oma (meter) die moeilijk te been is. Met levensnabije verhalen wist hij zo de blijde boodschap van het evangelie te verkondigen.

Maar ook het enthousiasme van de vormelingen werkte aanstekelijk, ze kregen op het einde welverdiend een warm applaus en staande ovatie. Ieder kind kwam aan bod met een taakje of een gebedje en werd afzonderlijk gezalfd met het chrisma. Priester Paul assisteerde vormheer Patrick zodat de viering een vlot verloop kende en er toch een moment van persoonlijk contact mogelijk was tussen vormheren en de vormelingen met hun geloofsgenoten die de hand op de schouder van hun vormeling legden.

En zo werd de intense voorbereiding bezegeld met de gaven van de H. Geest: wijsheid en inzicht raad

en sterkte, vroomheid en liefde.

Dank aan catechisten Petra, Nicole, Toon, Erna en Leo, ook aan orgelist Luc, aan Rosette die voor de bloemen zorgde, aan allen voor en achter de schermen. Dank aan onze beide vormheren: deken Patrick en priester Paul.

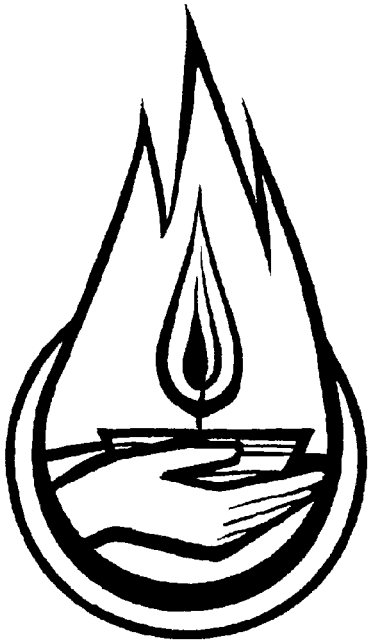
Proficiat aan de vormelingen en hun families. Een geloofsfeest dat nog lang mag nazinderen.

Bert, diaken

.....
15 mei

Vijfde Paaszondag

Joh 13,31-35
.....

Zijn UUR

Het moet voor Jezus een uiterst pijnlijk moment zijn geweest toen Judas van het laatste avondmaal wegging om Hem te verraden. Jezus echter zag dat anders in. Voor Hem brak het uur aan om de kroon op het werk te zetten, ook al was het een doornenkroon. Daar, op het kruis zou Hij uitroepen: 'Het is volbracht'.

Op die wijze zou Hij voor altijd weer thuiskomen bij zijn geliefde Vader. Voor Hem was dat het uur van de **verheerlijking**! Wat een mooi woord om te zeggen dat Hij vanaf nu 'Heer en Meester' zou worden over leven en dood. Nu zou blijken dat de Liefde, waarmee Hij ons heeft liefgehad, sterker is dan het alles vernietigende kwaad. Zijn einddoel gaat thans in vervulling.

En dan komt, zoals bij ieder mens die zijn einde voelt naderen, nog de ultieme wens aan zijn beste vrienden: 'Kindertjes' (de genegenheid druipt er zo af) jullie zullen Mij zoeken. Ik wijs nu de weg langs waar jullie Mij nabij kunnen komen: "Hou van elkaar, zoals Ik altijd van jullie heb gehouden. En vergeet dat toch nooit!" Het lijkt een normaal verlangen van iedere ouder ten overstaan van zijn kinderen: 'Blijf mekaar toch gaarne zien'.

Maar in Jezus krijgt dat gebod een nieuwe grondkleur: "Hou van elkander, zoals Ik van jullie altijd heb gehouden." En dat is heel wat. De evangeliën staan vol met verhalen hoe Jezus van mensen hield. Zijn leerlingen hadden praktijklessen gekregen in overvloed. En we horen in de verrijzenisverhalen nog hoe de verrezen Heer hen blijft opzoeken, ook al waren ze in slaap gevallen bij zijn doodstrijd, ook al waren ze van het kruis weggevlucht, ook al had Petrus Hem verloochend... Ze waren dik gebuisd bij hun eindexamen. Maar ze krijgen herkansingen. Zijn Liefde blijft trouw nabij. Geen oordeel, geen veroordelen, geen vooroordelen... 'Onvoorwaardelijk liefhebben' is Zijn grootste waarmerk. "Zó moeten jullie elkaar liefhebben, zei Hij, en daaruit zal blijken dat jullie echt leerlingen van Mij zijn." Wij ook?

VERHALEN VERBINDEN HET PLATTELAND

HET DORP VAN SINT-ANTONIUS

Alfons Heylen vertelt over de Wizze - deel 4

© Tekst: Erven Heylen, Rotselaar © Tekeningen: Kris Wollants

De Wizze is oud geworden. In z'n winterse jaren woonde hij, eenzaam als een kluizenaar, tegen de flank van de Wijngaardberg met rustig uitzicht op het Demerbroek. Daar had hij zich nog een klein huis laten optrekken: *'M'n villa!'* Stropen deed hij toen niet meer. De rusteloze jaren van het dag en nacht op ravot zijn waren hem in de knoken gekropen. Daarbij was – naar zijn maatstaf – het wild te schaars geworden. Ook de drang, waaraan hij vroeger niet kon weerstaan, was stilaan weggeëbd. Wel beoefende hij met een paar genodigden af en toe nog de visvangst in de ondergelopen turfkuilen en in de Letsgracht waar de Witte destijds zo plezierig kon zwemmen.

Eens heb ik (*Fons Heylen*) hem op zo een uitstapje vergezeld. Toen hij met een helper het dwarsnet, met onderaan de loodjes en bovenaan de dobbers, secuur op z'n plaats had gebracht en ik aanstalten maakte te helpen met het sleurijzer om de waterkuil om te woelen en zo de vis de mazen in te jagen, stelde hij zijn veto: *'Halt, joeng! Gij moet uw handen thuishouden, ge zijt alleen maar een toevallige toeschouwer... Voor mij heeft het niet veel te betekenen of ik nu hier woon, of enkele weken op winterverblijf moet naar de Maria Theresiastraat te Leuven! Voor u zit dat heel anders! De viswachter of de gendarmen ... ge kunt nooit weten ... 't staat in de catechismus, jong! Het kan ons overkomen als wij er het minst aan denken. Gij moogt er voor niks in betrokken worden, uw paart van de vangst krijgt ge straks.'* En zo gebeurde het, bij het drinken van een straffen druppel! Voor hij dat edel vocht liet binnenglippen, filosofeerde hij: *'Dat spel zal me wat opknappen ... Mijn grootvader wist dat goed uit te drukken: ne goeie borrel is als een jonge steunstok in een oude haag!'*

In die jaren kwam hij nog veel in de herbergen bij het station te Testelt. Daar zat hij dan, waardig en rustig ale een gepensioneerde, degelijk gekleed, op de kop steeds een pots van kattenpels. Voor hem bijna altijd een halflege pint en een volle ernaast, want om hem te horen vertellen mocht hij ze nogal eens uitdrinken. Hij dronk *'pro deo'*.

In zijn *'villa'* heeft hij denkkelijk veel gemediteerd en z'n beduimelde bijbel opnieuw en opnieuw doorsnuffeld. Mogelijk heeft hij er toen nog andere dingen in ontdekt dan die waar hij vroeger zo geren mee uitpakte om al zijn doen en zeggen *fors* bij te zetten. Naderhand, toen de stramme benen niet meer meewilden, is hij gaan inwonen bij verre familie en daar heeft die goede roodharige onderpastoor uit het klooster hem gereed gemaakt voor de uiteindelijke tocht naar de eeuwige jachtvelden. Toen ik hem daar ging bezoeken en vroeg hoe hij het stelde, antwoordde hij: *'Moar joeng, 'k ben muug, joeng! 'k Zen van zeleive nog zo muug nie geweest als na ...moar ik ben toch kontent ... die rosse van de abdij hei m'n hoefijzers komen aftrekken!'* Een paar ogenblikken bleef het stil toen - hij zou anders de Wizze niet geweest zijn – (en)met nog een stukske guitige flikkering in de ogen: *'Ja, joeng, ik ben er wel een van het elfde uur maar die mannen kregen toch evenveel als diegenen die van 's morgens aan 't werk waren ... Gij hebt gestudeerd en moet het beter weten hoe het juist in de bijbel staat: ... ziet uw oog boos omdat ik goed ben ...'*

Hij zag er werkelijk tevreden en gerust uit, alhoewel hij zo *muug* was! Ik zat er stil bij; hij scheen niet meer te beseffen dat ik er was. Misschien volgden z'n moede ogen de vlijtige vliegen die kriskras over de warme zoldering liepen en dacht hij wel dat het konijntjes waren die daar zottebollend boven hem een *polleka* dansten. Nog hoorde ik hem fluisteren over dingen die ik niet begreep en dan weer was er

een gemompel over de Acht Zaligheden, maar een volledige opsomming werd het niet. Zo is hij naar de hemel gegaan ...

Wizze, ik weet het heel zeker, ge hebt het me niet kwalijk genomen dat ik u stillekes tot ginderboven gevolgd ben om dat verhaal over u te kunnen uitvertellen. Want ik was zo nieuwsgierig naar het afwerken van uw *dossier*.

Heel op zijn gemak is hij ginder wel niet toegekomen. Bij de poort had hij al onmiddellijk af te rekenen met Sinte-Pieter en die keek niet zo erg bemoedigend. De Wizze dacht: *'Precies zo'n stuur gezicht als die boswachter van baron Snoy, die heb ik ook nooit weten lachen'*. Gelukkig stond daar ook Sint-Norbertus, de stichter van de Witherenorde. Hij was aan 't zonnen tegen de muur van het ingangsbureel. ('t Schijnt dat die heilige daar altijd 'toevallig' te zien is als er ene van de kanten van Everbeur perfors naar de hemel wil.) Hij zag de Wizze komen aandrentelen, liep er met open armen op af, en klopte hem eens forsig, maar gemoedelijk, op de rug: 'Wizze joeng, 'k had u al een hele tijd verwacht ... weet ge het nog van die wonderbare karpervangst in de vestgrachten van de abdij? Dat hebt ge die Broeder Ambrosius toen fijn gelapt!' De Wizze herademde...met zo'n advocaat en beschermheer... Maar Sinte-Pieter, die het toneeltje gadesloeg, bleef nors toekijken en peinzen achter een enorm groot register. En wie weet wat daar allemaal opgetekend stond en dik onderstreept! Hij scheen wel wat te worstelen met omstandigheden en getallen. Hij was tenslotte in leven ook maar een eenvoudige visser geweest. Plots kraaide er een haan en men kon zo meteen het gezicht van de Prins der Apostelen van kleur zien verschieten. De Wizze meende te weten waarom. Hij wou al luidop gaan denken: *'Voorwaar, voorwaar, ik zeg u, de haan zal niet kraaien voor gij mij driemaal verloochend hebt'*. Sint-Norbertus had het echter in de snuf en gaf de Wizze een goeie por in de ribbenkast: 'Zwijg, stoemmerik, ge moet hem zeker nog meer uit z'n humeur brengen!' De Wizze keek bedremmeld de andere kant uit.

En toen gebeurde het. Uit de schitterende hemelpoort kwam er een heel processie gelukzaligen naar hen toe. De Wizze kende ze...en hij kende ze toch niet. 't Waren allemaal mensen uit z'n eigen streek en onder hen waren er veel moeders. Vroeger waren ze verarmd, met gelapte kleren, gekromde ruggen en magere, hongerige gezichten. Nu waren ze klaar en schoonblinkend omkranst met een goddelijk licht. Ze naderden, bleven staan voor Sinte-Pieter en riepen zonder ophouden, als in een protestbetoging dat het de Wizze was die trachtte om binnen te mogen ...de Wizzze die hen een konijn had gebracht toen hun kinderen honger hadden, of een patrijs toen ze ziek waren, of een fazant toen

ze doodop en voortijdig versleten, wegwijnden in hun hutten, of een deken ook al, toen de winter zo brutaal en meedogenloos hard was dat er kinderen bevroren in hun wiegje ... En achter hen kwam nog een meisje aangetrippeld aan de hand van haar moeder. Het kind was nog schoner dan de anderen, want het had van het leven niets gekend dan grauwe triestigheid en miserie. Ook haar moeder was wonderschoon want die had het miseriekruis helpen dragen en haar kind bemoederd tot het weggeteerd was. Het kleine meisje trad naar voor: 'Wizze, goede Wizze, kent ge me niet? Weet ge niet meer van die grote korf krieken die ge me toen gebracht hebt?'

Voor de eerste keer in z'n leven stond de Wizze sprakeloos en weende. Sint-Norbertus hoorde hem door zijn tranen heen snikken en zei: 'Wat gij aan de minsten der mijnen gedaan hebt ...'

Toen keek de oneindig barmhartige God naar Sinte-Pieter, zijn sleutelbewaarder, en die wist wat dit betekende: hij liet de haan geen tweede maal kraaien. Zijn gelaat werd zacht en mild. Sint-Norbertus, de advocaat pro deo, fluisterde: 'Wizze, ge hebt sjans, 't zit in de valies!'

En daar klonk al klaar en luid de barmhartige stem: 'Kom, gezegende mijns Vaders!' En de echo herhaalde het met bazuinstoten, een triomfantelijke zegezing, zoals destijds de weergalm van de Wizze zijn geweer, wanneer hij bij valavond een haas schoot in de zwijgende bossen van graaf de Merode, maar nu veel, veel schoner!

Volgende keer gaat het over den Teut, een andere straffe stroper.

RONDE DE WERELD IN AVERBODE

Wat mag je verwachten?

De abdij van Averbode en Het Moment, het belevingscentrum van de abdij, dagen op **zaterdag 28 mei** iedereen uit voor een wandeling of fietstocht ten voordele van Rikolto.

Je kan kiezen tussen:

Wandelen

De favoriete wandeling van abt Marc (8 km): ook op maat van families

Fietsen

Op de trappers met broeder Eric: fietstocht van 48 km langs abdijen en kastelen

Praktisch

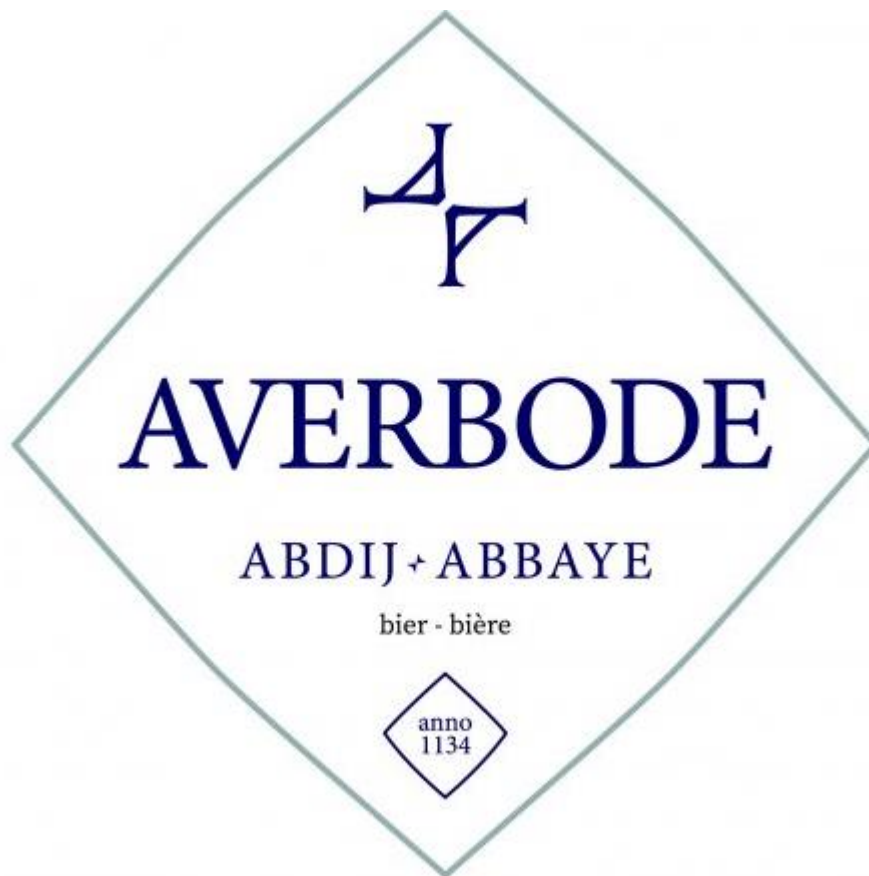
Je kan **gratis inschrijven** en hebt ook recht op een welkomstpakket met onder andere een Rikolto lepel en versnaperingen van de Averbode producten.

We vragen van elke deelnemer een minimale bijdrage van € 40,00 voor de projecten van Rikolto (families tellen als één deelnemer). We moedigen jullie ook aan om sponsors te zoeken en jullie kilometers te laten sponsoren voor Rikolto. Hiervoor kan je een eigen actiepagina aanmaken.

Rikolto zorgt die dag vanaf 09.30 u. voor een onthaal door vrijwilligers in Het Moment en dit aan de abdijtafels die de abdij verkoopt ten voordele van Rikolto. Hier kan je kennismaken met dit sociale en ecologische project, ontvang je het welkomstpakket en de uitgestippelde wandeling of fietstocht.

Interesse? Schrijf je dan snel in!

<https://www.rikolto.be/nl/doe-mee/ronddewereld/ronddewereld-event-averbode>

WOLFSDONK

ABDIJBEZOEK

Catechisten Erna, Leo en Priester Paul brachten een blitzbezoek aan de Abdij van Tongerlo met de toekomstige eerste communicanten van Wolfsdonk.

Ze kregen daar wat meer info over de kerk, en over de mooie copie van het schilderij van het Laatste Avondmaal, o.a. door Pater Ivo, die daar toevallig langskwam

Een groepsfoto voor de abdij mocht niet ontbreken.

ZONDAG 22 MEI
VIEREN WIJ
DE HEILIGE RITA
IN DE
EUCHARISTIEVIERING
VAN 9.30 UUR
IN DE KERK VAN
WOLFSDONK.

VOOR EN NA DEZE
VIERING KAN U ROZEN,
KAARSEN EN BEELDJES
KOPEN IN HET PORTAAL.

OKRA WOLFSDONK

Ook OKRA hervatte haar activiteiten.

Het traditionele Paasfeest beet de spits af.

Een zestigtal leden genoten - na een Paasmis - van een lekkere feestmaaltijd, van een cadeautje achteraf, van zingen, van moppen tappen en van gezellig samenzijn.

Het deed goed aan't hart om mekaar terug te kunnen zien.

KAPelletJES AVOND IN DE ELSLEUKEN OP 30 APRIL

Het was wat wennen om na de corona-onderbreking de draad weer op te pakken, maar de kapelletjes waren mooi versierd - dank u! - en we hebben ze samen bezocht: van het kapelletje aan de Kiekopstraat naar dat van Gusta - nu in handen van haar kinderen - en het Brandheikapelletje (foto). De broodnodige gebedsintentie van de avond was voor Oekraïne en wereldvrede algemeen.

Naar goede gewoonte volgde een gezellige afsluiting, waarvoor een complimentje aan de mensen die daarvoor zorgden!

Het deed deugd om weer eens met de burensamen te zijn.

WIJZIGING VIERINGEN

Zondag 26 mei-Hemelvaartdag:

De viering om 09.30 u. wordt geschrapt en vervangen door de openluchtmis aan de Dopkesboom om 19.00 u. Processie vertrekt om 18.45 u. aan de kerk.

Zondag 12 juni

De viering om 09.30 u. wordt geschrapt en vervangen en vervangen door een feestelijke viering om 11.00 u. ter gelegenheid van '100 jaar FERM'

ZONE SINT-ROCHUS AARSCHOT

ZONESECRETARIAAT

Voor onze parochie HH. Maria, Pieter en Antonius met haar drie geloofsgemeenschappen Gijmel, Langdorp, Wolfsdonk kan u met alle vragen terecht op het zonesecretariaat van onze pastorale zone Sint-Rochus Aarschot: 016/57.20.43 of secretariaat@kerkinaarschot.be

LANGDORP

SECRETARIAAT SINT-PIETER

Medewerkster: Nicole Adams. Voor de parochianen van Langdorp steeds bereikbaar via tel. 016/56.45.14 of ni.adams@telenet.be

Elke woensdag 18-20u (in niet-coronatijden) in de pastorie, Langdorpsesteenweg 299, 3201 Langdorp. Dan bereikbaar via tel. 016/56.68.84 (pastorie).

GIJMEL

SECRETARIAAT ONZE-LIEVE-VROUW-FATIMA

Medewerker: Staf Eelen. Voor de parochianen van Gijmel steeds bereikbaar via tel. 016/56.51.63. Elke donderdag 19-20u in de oude pastorie, Hombergstraat 4, 3201 Gijmel.

WOLFSDONK

SECRETARIAAT SINT-ANTONIUS ABT

Medewerker: Leo Janssens. Voor de parochianen van Wolfsdonk steeds bereikbaar via tel. 013/78.44.28, gsm 0477/68.86.24 of leo.janssens6@telenet.be

PAROCHIEBLAD

BERICHTJES EN MEDEDELINGEN VOOR HET PAROCHIEBLAD

Gelieve al wat u het parochieblad wenst te publiceren, te melden aan: Sophie Buyck, Oude Mechelsebaan 455, 3201 Gijmel. Tel: 016.56.76.71 of sophie.buyck@telenet.be

KERKFABRIEK

Voor vragen over het archief, het project www.verhalenverbindenplatteland.be, het gebruik van onze kerken, de Sint-Pieterssite tussen de kerk en picknicktafel in Langdorp en andere gronden en kapellen van de kerkfabriek, kan u terecht bij voorzitter Jonas Danckers (tel. 0472/78.11.22 of danckers_jonas@hotmail.com) of penningmeester Mark Van der Borght (tel. 013/78.27.09 of mark.vanderborght@belgacom.net).

VIERINGEN

LANGDORP-GIJMEL-WOLFSDONK

GIJMEL

Zaterdag 14 mei: Gebedsdienst om 18.00 u.

- Irma Theys, ouders en familie
- Jgt. Louis Cumps en familie
- Els Van Roie

WOLFSDONK

Zondag 15 mei : Eucharistieviering om 09.30 u.

- Mil Brems Roza Verbeeck en familie

LANGDORP

Geen vieringen

NUTTIGE ADRESSEN

WACHTDIENSTEN

Huisarts

Voor de weekends gaat de wachtdienst in op zaterdag vanaf 8 u. en eindigt op maandag om 8u. Op de wettelijke feestdagen begint de wachtdienst om 21u. vóór de feestdag en eindigt om 8u. na de feestdag.

Het telefoonnummer voor Langdorp en Gijmel is 0900/70.292

Voor Wolfsdonk is het nummer 0900/70.560

www.mediwacht.be

Apothekers

Centraal nummer 0903 99 000 bellen tussen 22u en 9u.

www.apotheek.be

ZALEN

Zaal Den Abt Wolfsdonk

contactpersoon: mevr. Rita Van Dijck

telefoon: 0477/18.20.68

Reserveren kan via www.denabt.be

Parochiezaal Gijmel

contactpersoon: Marleen Beirinckx

telefoon: 016/56.91.41

Zaal Demervallei Langdorp

contactpersoon: dhr. Gijs Laureys

telefoon: 0496/10.94.14